

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2022 - 4245

Doknr.
606014

Dato
06-09-2022

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 9. august 2022 stillet følgende spørgsmål nr. 544 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DD).

Spørgsmål nr. 554:

"Vil ministeren oplyse, hvilke klagemuligheder en plejefamilie og et anbragt barn har, når socialtilsynet fratager en plejefamilie plejegendelsen, herunder oplyse hvilke muligheder der er for opsættende virkning?"

Svar:

Jeg skal indledningsvis bemærke, at i sager om anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet skal den anbringende kommune vælge det anbringelsessted, der bedst kan imødekomme barnets eller den unges behov. Grundlæggende er formålet med at yde særlig støtte til børn og unge at sikre, at børn og unge i vores samfund kan opnå de samme muligheder for personlig udvikling, sundhed og selvstændigt voksenliv som deres jævnaldrende. Vi skal sikre et trygt omsorgsmiljø, der tilbyder nære og stabile relationer til voksne. I nogle tilfælde vurderes en plejefamilie at kunne skabe de bedste rammer om en tryk opvækst og en positiv udvikling for barnet eller den unge.

Anbringelse af barnet eller den unge i en plejefamilie kan enten ske i familier, som af socialtilsynet er godkendt som generelt egnede – dvs. henholdsvis almene, forstærkede og specialiserede plejefamilier – eller i en netværksplejefamilie, den anbringende kommune godkender som konkret egnet i forhold til et bestemt barn eller en bestemt ung ud fra en allerede eksisterende personlig relation.

Hensynet til kontinuitet for barnet eller den unge skal også indgå ved afgørelsen om særlig støtte til børn og unge. Med aftalen om Børnene Først af 11. maj 2021 er regeringen og et bredt flertal i Folketinget bl.a. enige om at styrke børns retssikkerhed. Anbragte børn under 10 år vil i henhold til aftalen få ret til en second opinion hos Ankestyrelsen, hvis kommunen mod barnets vilje beslutter, at barnet skal skifte anbringelsessted eller hjemgives. For børn under 10 år vil eksempelvis barnets plejefamilie eller støtteperson kunne bede Ankestyrelsen om en second opinion ved skift, mens børn over 10 år vil få selvstændig partsstatus og dermed mulighed for selv at klage til Ankestyrelsen over en afgørelse om anbringelse, hjemgivelse eller ændret anbringelsessted.

I nogle særlige tilfælde vil skift i barnet eller den unges anbringelsessted imidlertid følge af forhold hos plejefamilien.

Efter lov om socialtilsyn har socialtilsynet bl.a. til opgave at godkende plejefamilier som generelt egnede og føre et løbende driftsorienteret tilsyn med, at betingelserne for godkendelse fortsat er opfyldte. Socialtilsynet skal således sikre sig, at plejefamilien har den fornødne kvalitet, mens den anbringende kommune løbende skal føre tilsyn med plejebarnets eller den unges trivsel i plejefamilien.

Hvis socialtilsynet vurderer, at en plejefamilie ikke længere har den fornødne kvalitet til at være en generelt egnet plejefamilie, kan socialtilsynet træffe afgørelse om skærpet tilsyn, give plejefamilien påbud om at rette op på forhold af betydning for at kunne opretholde godkendelsen, eller i sidste ende bringe plejefamiliens godkendelse til ophør.

Der vil efter en konkret vurdering f.eks. kunne træffes afgørelse om ophør af godkendelse, hvis forholdene, der ligger til grund for godkendelsen, har ændret sig væsentligt, og plejefamilien dermed ikke længere opfylder betingelserne for at være godkendt som generelt egnet, eller hvis en plejefamilie ikke har efterkommet et påbud.

Forud for en afgørelse om ophør af en generel godkendelse forudsættes det, at der har været dialog mellem socialtilsynet og plejefamilien om overvejelserne om ophør af godkendelsen. En afgørelse om ophør af en generel godkendelse er imidlertid ikke betinget af, at der forud er givet et påbud, eller at plejefamilien har været under skærpet tilsyn.

Der er principielt mulighed for, at den anbringende kommune træffer afgørelse om at konkret godkende og netværksanbringe et barn eller en ung i den familie, som ikke længere opfylder kriterierne for at være generelt egnet, og hvis godkendelse dermed er blevet bragt til ophør af socialtilsynet. Anbringelsen skal fortsat vurderes at kunne imødekomme de støttebehov, barnet eller den unge har, og kommunen vil have tilsynsforpligtelsen med anbringelsen.

En afgørelse fra socialtilsynet om ophør af en generel godkendelse skal fastsætte en rimelig frist, så både plejefamilien og den anbringende kommune, der har ansvar for barnet eller den unges anbringelse, har mulighed for at indrette sig på det. Der kan dog være særlige situationer, hvor den generelle godkendelse, under hensyntagen til det anbragte barn, bringes til ophør omgående, hvis særlige forhold gør dette påkrævet, herunder begrundet mistanke om strafbare forhold eller akut risiko for barnets sikkerhed og sundhed.

Hvis socialtilsynet træffer afgørelse om, at plejefamiliens generelle godkendelse skal ophøre, kan plejefamilien indbringe afgørelsen for Ankestyrelsen. En klage over en afgørelse om ophør af den generelle godkendelse har opsættende virkning, hvilket betyder, at afgørelsen først træder i kraft, når Ankestyrelsen har truffet afgørelse i klagesagen. Gør særlige forhold det påkrævet, som eksemplificeret ovenfor, kan socialtilsynet eller Ankestyrelsen træffe afgørelse om at iværksætte afgørelsen straks.

Med venlig hilsen
Astrid Krag